

За тяхното командване имало нужда от подготвени хора. Изпърво мислил да избере и изпрати около 150-200 сжбудени и храбри момчета в Сърбия да свършат военен курс, но не като оня през 1867-1868 г., а сжвсем друг, с особена програма и с оглед кжм самостоятелно действуване на Бжлгария. Сетне обаче изоставил тази мисжл. Той имал от легионерството си в Белград през 1867 г. една военна книга на сржбски език давал я на няколко младежи да четат, но те не разбирали нищо, затова я пратил на Данаила Попова в Турно-Магурели да я предаде на Каравелова или на полковник Кишелски (бжлгарин), за да я преведе. Левски смятал да я раздаде на по-развитите юнаци за подготовка вжв военното изкуство.

Ала както за отпечатването на книгата, така за оржжие, барут и други материяли се изисквали грамадни средства, а организацията нямала такива.

Нуждата принудила *Привременото правителство*, както и лично Левски, да отправят печатни покани, наречени „хвжркати листове“, до хора зможни, до чорбаджии, да внесат своята помощ за народното дяло ¹⁾.

В тия покани за помощ се говори.

„Всеки вжобще бжлгарин иска днес своето добро и желае да се освободи от агарянското робство, следователно и вие, ако сте само бжлгарин и честен човек, и ако желаете доброто на отече-

¹⁾ „Архив“ стр. 241-247. Там стр. 18.